

skabe en ny Højkonjunktur, men vi er paa den anden Side klare over, at det gælder om at holde Byggeriet i Gang. Der har jo været Stagnation i Befolkningstilvæksten her i Hovedstaden, og man kunde maaske spørge: Er det da nødvendigt at bygge noget nævneværdigt? Dertil vil jeg svare, at det er absolut nødvendigt. Derimod tror jeg, at der i alt Fald i flere mindre Provinsbyer ikke er nogen nævneværdig Boligmangel nu. I Hovedstaden skal der for at optage den naturlige Befolkningstilvækst bygges et ret antageligt Antal Lejligheder hvert Aar. Men ikke nok dermed. Det har under Krigen været nødvendigt, at der skete Indkvartering i de smaa Lejligheder i en Udstrækning, som man ikke har kendt før. Statistikken viser, at der er i Tusindvis af Lejligheder her i København, der kun bestaar af 1 Værelse, og et meget stort Antal 2 Værelses Lejligheder, hvor de har logerende. Jeg tror, enhver vil forstaa, at moralsk set er det ganske umulige Forhold at opretholde. Der kan baade i moralsk Henseende, samfundsmæssig set, og i anden Henseende, ogsaa økonomisk, i det lange Løb gaa mere tabt, end det vil koste nu at faa Byggeriet fortsat og faa den nødvendige Boligreserve frem, saaledes at vi kan komme bort fra denne Masseindkvartering i smaa Lejligheder.

Vi fra vor Side har i vore Udtalelser i Boligkommissionens Betænkning peget paa, at Forholdene let kunde udvikle sig saaledes, at man ikke kunde overse, hvor store Beløb der vil medgaa til Byggeriet i Byerne, idet vi var klare over, at den Industrikrise, vi allerede den Gang var inde i, udviklede sig saaledes, at den medførte ret stor Arbejdsløshed, og da ingen ved, hvornaar vi kommer ind i bedre Forhold paa dette Omraade, er det klart, at man ikke skal søge at forcere Byggeriet i Byerne, hvis vi kan skaffe Boliger paa Landet. Vi har derfor peget paa, at hele Boligsørgsmaalet let kunde og ogsaa burde faa en anden Retning, idet vi mener, det først og fremmest gælder om, at yde Støtte til Boligbyggeriet paa Landet; derved skaffer man samtidig de paagældende Erhverv. Fra vor Side vil vi gerne understrege, i Særdeleshed da vi ogsaa for Tiden behandler Jordlove her paa Rigsdagen, at vi i størst mulig Udstrækning ønsker, at Udviklingen skal gaa i Ret-

ning af Boligbyggeri paa Landet, netop fordi man samtidig dermed sikrer de paagældende Erhverv.

Foruden de i Lovforslaget indeholdte Afsnit af Boligkommissionens Forslag findes der, som ærede Medlemmer vil vide, i Betænkningen adskillige andre Forslag, f. Eks. angaaende Boligtilsyn, Boliganvisning, Kontrol med Udparcelleringer, Byplaner o. s. v. Jeg vil her gentage, hvad vi fra vor Side har skrevet i Betænkningen, at vi ikke tillægger Forslagene om Boligtilsyn og Boliganvisning stor Betydning, men mener, at disse Foranstaltninger i det hele taget kun vil være paakrævede i Hovedstaden og maaske i enkelte større Byer; de kommunale Raad har jo i Forvejen Lov til at nedsætte Udvalg til Varetagelse af forskellige Formaal, naar de anser dette for hensigtsmæssigt. Derimod vil jeg meget henstille til den højtærede Indenrigsminister, at han søger Forslaget om Byplaner fremmet hurtigst muligt, idet jeg tror, der kan gaa meget i Skuddermudder ved at opretholde de nuværende Tilstande; det er sikkert af den største Betydning, at der skaffes Byplaner til Veje, saa at vi kan faa en rationel Planlæggelse af Byggeriet i Købstæder og Stationsbyer o. s. v.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling, idet jeg naturligvis senere vil foreslaa det henvist til Behandling i et Udvalg.

Simonsen: Jeg kan paa mit Partis Vegne udtale Tilslutning til Forslaget om Forlængelse af den Lovgivning, der her er Tale om, og jeg paaskønner den fra Regeringens Side udviste Erkendelse af, at Huslejevogtning og i det hele taget Boliglovgivning fremdeles er nødvendig. Den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Hagbart Berg) udtalte ganske vist, at det foreliggende Lovforslag skulde markere Ønsket om en Afvikling af Boliglovgivningen, og jeg tvivler heller ikke om, at det er det ærede Medlems og hans Partis Mening, men jeg vil dog ikke haabe, at man derved vil sige, at den her foreslaaede Forlængelse skal være det sidste Skridt, hvad Lovgivning paa dette Omraade angaar, om end det maa indrømmes, at der er enkelte Sætninger i Lovforslaget, som kan tyde paa, at man tilsigter at sætte Punktum den 1. April